

Studentka Michaela Kaiserová patří v cukrařině mezi špičku

JIŘÍ ŘÍHA

Cítov, Brno – Francouzský Tarte Tatin s vanilkovou zmrzlinou, špaldový livaneček s ostružinovou náplní a podmáslový dortíček na jahodové omáče.

Vzbouřily se vám při pomýšlení na takové laskominy chuťové pohárky? Není ani divu.

Jde o menu, za jehož špičkové provedení se Michaela Kaiserová z Cítova na prestižní gastronomické soutěži Gastro Junior Bidvest Cup 2015 v Brně umístila ve zlatém pásmu. Celorepublikové pak studentka oboru cukrář z učiliště v Horkách nad Jizerou získala krásné třetí místo.

Své umění musela jedna z nejlepších cukrářek horecké školy na brněnském výstavišti předvést před zraky diváků a odbornou komisí, kterou představovali certifikovaní komisaři Světové asociace kuchařů.

Vítězství v Brně však nebylo prvním úspěchem studentky třetího ročníku, kterou letos čekají závěrečné zkoušky. V minulém školním roce například zabodovala na soutěži Gastro Hradec, kde si za svůj slavnostně ozdobený

SVOU studentku na soutěžích podporuje učitelka odborného výcviku Alena Pechlátová. Foto: Archiv školy

dort s tématem mořského světa vysloužila pomyslné stříbro.

První místo si pak přivezla z cukrářské soutěže s názvem Ochutnejte sladkou Českou

republiku a loni v říjnu si přivezla pomyslné zlato z regionálního kola Gastro Junior Bidvest Cupu v Klánovicích. Díky svému úspěchu tak mohla svou školu reprezento-

vat i na brněnském národním kole.

Za úspěchem Michaely stojí i její učitelka Alena Pechlátová, která šikovnou studentku na soutěže připravuje.

Krátce

Fotbalisté vymění kopačky za taneční boty

Kralupy – Fotbalový klub FK Kralupy 1901 pořádá už počtvrté ples, na který zve nejen hráče s jejich rodinami a kamarády, ale vůbec všechny příznivce kopané. Tanečníci se sejdou v sobotu 21. února ve dvacet hodin v hotelu Sport, kde jim bude hrát skupina Druhé dotek s kapelníkem Ludkem Dvorským. V průběhu večera se návštěvníci dočkají také vystoupení taneční skupiny Naděje nebo ukázky aerobicku v podání studia Atak Kralupy. Vstupenky bude možné zakoupit od 1. února přímo v hotelové recepci. (btk)

Konzervy a plechovky patří do kontejneru

Všetaty – Povinnost obcí umožnit svým občanům individuálně třídit a odhazovat kovy, která platí pro všechny vesnice a města od 1. ledna letošního roku, už mají ve Všetatech vyřešenou. V tamním sběrném dvoře je totiž umístěný nový speciální kontejner, který je určený právě na vyhazování konzerv, plechovek od nápojů, nejrůznějších kovových tub, uzávěrů a víček. Všechny obaly, které v kontejneru skončí, však musejí být prázdné, nejlépe i vymyté. (btk)

Podomní prodejci s elektřinou neuspěli

Neratovice – O tom, že podomní prodej je v Neratovicích zakázaný, nejspíš nevěděli dva muži z Mělníka, kteří se vydali do města, aby tam sehnali nové zákazníky na odběr levné elektřiny. Zatímco v Kojetické ulici obcházel byt po bytě a zvonili na zvonky, nahlásili je všímavý občan městským strážníkům. Hlídka, která vzápětí dorazila na místo, oba muže legitimovala a za porušení nařízení města jim dala pokuty. Navíc museli oba prodejci se svou činností okamžitě přestat, jinak by je strážníci z města vykazali. (btk)

Ve Vltavě se dnes představí tanečníci

Kralupy – Dnešní podvečer v kralupském kulturním domě Vltava patří tanci. Na tanečním galavečeru se představí žáci dvou základních uměleckých škol, kralupské a velvarské, a děti navštěvující kralupské taneční a pohybové studio Zuzany Šťarkové. Začátek je v osmnáct hodin. (pe)

Vozičkáři se do školy dostanou...

... dokončení z titulní strany

„Naše škola nebyla bezbariérová, ale snažili jsme se a podařilo se nám udělat určité změny, díky kterým je možné, aby k nám docházeli žáci s tělesným postižením,“ připomněla ředitelka a dodala, že školu v současné chvíli navštěvují dva vozičkáři. „Máme pro ně k dispozici samozřejmě i speciálně upravené toalety,“ poznamenala s tím, že v budově školy se přesto nachází několik vozičkářům nepřístupných míst. „Ale rozhodně nejde o nic podstatného,“ vysvětlila.

Ve větších městech je tak vždy možné najít alespoň jednu školu, která je uzpůsobená k tomu, aby ji navštěvovali žáci zdravotně tělesně postižení. Problém s bezbariérovým přístupem zůstává spíše na vesnicích a ve městech, kde se škola nachází ve staré budově. Jako je například ta v Kostelci nad Labem.

„Bezbariérový přístup do budovy školy nemáme a ani o něj neusilujeme,“ uvedla ředitelka tamní školy Zdenka Zelenková. „Myslím, že by ani nebylo dost dobře možné ho v naší škole vybudovat. Navíc jsem se za celou svou kariéru nesetkala s tím, aby přišel někdo, kdo by bezbariérový přístup potřeboval či vyžadoval,“ dodala žena, která působí na pozici ředitelky Základní školy Terezy Stolzové už více než dvaadvacet let.

V zimě je otevřený pouze zámecký park

Veltrusy – V zimních měsících je veltruský zámek zavřený, návštěvníci se ale mohou procházet parkem, který je otevřený po celý rok od rozednění do soumraku. Zámecká sezona začne s příchodem jara poslední březnovou sobotu, kdy budou na děti i dospělé čekat v Rudolfově sále výtvarné dílničky. Před zámkem budou stát stánky řemeslníků, kde si zájemci budou moci koupit i nějaké dobroty. Akce začne v devět hodin ráno a bude pokračovat až do šestnácté hodiny. (pe)

Záchranář Robert Svoboda relaxuje u básní

ZDENĚK KELLNER

Region – Je především zdravotnickým záchranářem. Pracuje ve výjezdové stanovišti ve Voticích a pomáhá zachraňovat lidi po té, co přijdou k nějaké fyzické újmě.

Ale stejně tak lidem přináší i úlevu a pohlázení na duši. Alespoň těm, kteří znají jeho básně, jejichž psaní je pro něj mimopracovním koníčkem. Seznamte se. Tohle je dvačtyřicetiletý Robert Svoboda.

Odkud pocházíte?

Pocházím z Čechtic, kde jsem chodil do základní školy, prožil krásné dětství a nejpodstatnější část svého života.

Předpokládám, že po základní škole jste se vydal na studia do „světa.“

Ano. Po ukončení základní školy v Čechtích, jsem přešel do Prahy, kde jsem studoval obor elektromechanik. V oboru jsem pracoval ale velmi krátce a poté mne osud odvál na Českou Sibiř.

Říkáte, že vás osud odvál na Českou Sibiř. Kde nyní žijete a jakou profesi vykonáváte?

Osud mne zavál do Votic, kde také pracuji a žiji. Po rekvalifikaci jsem začal pracovat jako řidič – záchranář u Záchrané služby Středočeského kraje. Tuhle práci dělám už dvacátým rokem.

Co vás přivedlo k této náročné a odlišné profesi, než jste vystudoval?

Bylo to mnoho životních náhod a hlavně velká ztráta mého nejlepšího kamaráda Mirka. Tehdy jsem si uvědomil, co znamená a jak je důležité žít sám život. Proto jsem chtěl tomu všemu být blíž a hlavně nápomocen lidem, kteří to opravdu potřebují.

Kromě záchranáře jste ale také básníkem. Od kdy poezii skládáte?

Básně skládám od svých dvaceti let, ale intenzivně od

roku 2003. Věnuji se zejména psaní zamilovaných veršů.

Co vás právě k tomuto tématu přivedlo?

Sám život. Nejdříve jsem skládal pro své první lásky a snažil se jim tímto způsobem vyznávat lásku. Od roku 2003, kdy mi život udělil velké rány, ztrátu těch nejmilovanějších blízkých lidí v mém životě, jsem si uvědomil, co je to láska a že je pro život důležitá tak jako zdraví.

Kolik jste doposud složil básní?

Nemohu vám odpovědět úplně přesně, ale určité jich bylo pět set a možná i více.

Kdy jste vydal svou první básnickou sbírku?

První má sbírka vyšla v roce 2013. Ano, vím, je to dost dlouho, ale mnoho let jsem sbíral odvahu publikovat své básně, až má dlouholetá kamarádka, mimochodem malířka, mi řekla: „Vydej to, jsou moc pěkné, určitě se budou líbit.“ Tak jsem ji poslechl. Další rok následovalo vydání druhé sbírky s názvem 50 + 2 Básní, která měla opět velký ohlas mezi příznivci lyrické poezie.

Říkáte lyrická poezie, co tedy obsahují vaše básně a komu jsou určeny?

Básně jsou především psány všem ženám, protože žena, již od přírody, je více citlivá a vnímavá, než my muži. Verše mluví o lásce, zklamání, o životě a barvách přírody. Sbírkou jsou lyrické, to znamená, nemají děj, je to stav a druh poezie na rozdíl od epiky vyslojující subjektivní pocity, úvahy, myšlenky a nálady, zachycují časovou následnost událostí.

Odkud čerpáte inspiraci?

Inspirace je přece všude kolem nás, stačí se jen dobře dívat a vnímat hlasy, pohyby a barvy. Největší inspirací jsou pro mne určité ženy. Jak jsem nedávno řekl v jedné televizní reportáži, žena sama o sobě je pro mě bezedná studnice nálad, vždy originálních siluet, barev a momentů, které vkládám do svých básní. Další nemalou inspirací pak je příro-

ROBERT SVOBODA z Votic nachází při tvorbě poezie inspiraci všude kolem sebe, nejčastěji ale mezi ženami. Foto:Deník/Zdeněk Kellner

da, každé roční období, které dokáže pohládit po duši svými barvami a teplotou.

Čím je vlastně pro vás poezie?

Poezie je pro mne způsobem myšlení, myšlení hlavou i srdcem. Poezie je permanentní pokus obnovit ztracenou vnitřní harmonii ve světě plném disharmonie. V jejím silovém poli tají ledovce před sudků a z pouště všednosti klíčí zázračná vegetace. Své básně skládám z vášnivě touhy vzepřít se každé definitivnosti, protože co je definitivní, je mrtvé. Poezie je pro mě trvalá vzpoura proti všemu, co život mrzačí a ničí.

Co chystáte v tomto roce?

V letošním roce dokončuji vydání třetí básnické sbírky,

Jaké jsou další vaše plány do budoucna?

Přiznám se, že mým velkým snem je vydat knihu povídek, na které pracuji. Měly by to být příběhy, které přinesl sám život, které jsem zažil na vlastní kůži a rád bych se o ně podělil se svými čtenáři, kteří mají rádi humornou literaturu. Zatím pouze prozradím, že kniha povídek se bude jmenovat Co nám život dal, ale i vzal. Dále mohu čtenářům říci, že v budoucnu možná budou námety povídek zfilmovány, protože mne oslovil režisér a scenárista Tomáš Magnusek.

Kde se v tomto roce můžeme s vámi a vašimi básněmi setkat?

Můžete mě vidět na setkání s autorem pod názvem Večery pod lampou, které jsou plánovány v Benešově a v Úvalech. Na těchto setkáních dojde ke křtu vydání třetí básnické sbírky Dva oblázky, kde si sbírky budou moci zájemci i zakoupit. Večery budou mít i mnoho překvapení a známého hosta.

Jací jsou vaši oblíbení básníci?

Určitě mezi ně patří Vítězslav Nezval, Jaroslav Seifert a z žijících Jiří Žáček. Z hudebních skladatelů a textařů to pak jsou Zdeněk Borovec a Zdeněk Rytíř a nenahraditelní Karel Svoboda a Petr Hapka. To jsou pro mne opravdové ikony dokonalosti a perfekcionalismu.

Něha

Něha je jemné pohlázení,
a dlouhý pohled do očí,
něha je radost ze souznění,
když svět se s tebou zatočí,
něha je čerstvý letní vánek,
jenž chladí v horku dívčí tvář,
něha je spravedlivý spánek,
když hlava klesne na polštář,
něha je dopis psaný z lásky,
ten se čte jenom potichu,
něha jsou kolem očí vrásky,
ty nevidí, jsou od smíchu,
něha je v dlaní ptačí peří,
a šťastný úsměv dítěte,
něha je, když ti druhý věří,
to je pak krásné na světě,
něha jsou vyložené karty,
a k prvním hrách přiznání,
něha je políbení na rty,
a zašeptané vyznání.